

Les Vilaredes

Castellnou de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nord de Castellnou de Bages
Emplaçament Des de la carretera de Balsareny a Súria BP-4313, seguir uns 190 m pel camí de Les Vilaredes.

Coordenades:

Latitud: 41.8734
Longitud: 1.81149
UTM Est (X): 401375
UTM Nord (Y): 4636403

Classificació

Número de fitxa 08062 - 118
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Els annexos de la masia es troben parcialment esfondrats, i desmilloren el conjunt.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00001
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dv., 19/01/2007 - 01:00

Descripció

Masia de planta baixa, pis i golfes, amb la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana principal, pel que es correspon amb les masies d'estructura clàssica del tipus II- 2 definides per Danés i Torras. Té una aparença massissa, que ve reforçada per les seves dimensions. Tant a la façana de mestral com a la de gregal hi havia adossats cossos de poca entitat que a causa del seu mal estat s'han esfondrat parcialment. A la façana de gregal hi ha adossat un cos de planta baixa.

La façana principal es troba orientada a garbí, i presenta un portal d'arc rebaixat adovellat al centre, amb les dovelles força erosionades. En un extrem d'aquesta façana hi ha un gran contrafort, i a l'altre el mur es troba inclinat formant un angle cap a l'interior. Sobre el portal hi ha una finestra de pedra carejada i llinda plana, i al nivell de les golfes n'hi ha una altra de dimensions més petites. A la part del mur inclinada hi ha una altra finestra de pedra carejada i llinda plana. Les obertures de la façana de mestral també són de pedra carejada i llinda plana, i dues d'elles consten de les inscripcions "1740" i "1840". A la façana de xaloc hi ha un altre contrafort de dimensions inferiors, i s'ha tapiat una porta de pedra. En aquesta façana hi ha obertures de pedra carejada, de pedra senzilles i de ceràmica, totes elles disposades de forma desigual. Pel que sembla, antigament les golfes es trobaven semi obertes, però actualment s'han tapiat, cosa que és visible tant a la façana principal com en aquesta última. A la façana posterior hi ha una petita finestra allargada amb forma d'espitllera, que també veiem a la façana principal, al costat del portal d'entrada. Aquí veiem que les obertures han estat intervingudes; s'ha tapiat una porta amb llinda de fusta, s'ha disminuït la mida d'una finestra, i s'ha reformat el tancament de les finestres.

L'acabat exterior de la masia és de pedra vista, i els eixos entre façanes presenten carreus de pedra disposats de forma regular. A l'interior, conserva els cairats de fusta i alguns paviments originals. Davant de la façana de mestral hi ha el viver i les que havien estat les corts, en mal estat estructural i amb perill imminent d'esfondrament. Entre aquestes i el camí d'accés hi ha la pallissa, i davant la façana principal hi ha una cort amb volta de pedra que es troba en un nivell inferior del sòl que la resta de la construcció. És visible també una tina circular encaironada que ha quedat coberta per la vegetació.

Història

Al fogatge de 1553, ja hi apareix el nom de Joan Vilaredes. La masia té a la façana de mestral dues finestres amb les llindes amb les dates "1748" i "1880" gravades. Aquestes dates pertanyen, molt probablement, a dues ampliacions, ja que per les característiques de la masia, sembla de major antiguitat (com també hi apunta el fogatge abans esmentat). Coincideixen, alhora, amb l'època de prosperitat econòmica que portava el cultiu de la vinya en aquesta zona, que afavoria el creixement dels masos i de les dependències vinculades a aquest conreu. La finca ha estat propietat de diverses famílies, entre les que destaquen els Vilaredes (XVIII), que donen nom actual de la casa, els Oms o els Saladrigas, de la Vila d'Argençola. D'aquests darrers, n'eren els masovers la família Manubens, que hi residí durant més d'un segle, fins que al 1982 en van marxar.

Bibliografia

DANÉS, Josep (1933). "Estudi de la masia catalana". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, vol. XLIII. Barcelona.

VILA ROVIRA, Pere (1991). Recull Històric. Castellnou de Bages. Ajuntament de Castellnou de Bages.

